

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13645/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца „АМС осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лешков, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог ББ, ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Владимир Мразек, адвокат из ..., ради накнаде штете - регреса, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8376/2020 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8376/2020 од 09.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8376/2020 од 09.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 8376/2020 од 09.04.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе туженог ББ и умешача ГГ и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8297/2016 од 30.06.2020. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно, на име регреса исплаћене материјалне штете исплате укупно 276.001,07 динара и то: износ од 183.612,21 динара са законском затезном каматом од 22.10.2015. године до исплате и износ од 92.388,86 динара са законском затезном каматом од 21.10.2015. године до исплате, као и да му накнаде трошкове парничног поступка од 282.740,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а тужени АА и трошкове на име привременог заступника туженог од 109.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви туженог ББ и умешача ГГ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као посебној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је у регресној парници, у чињеничноправној ситуацији да је тужилац као осигуравач оштећеном лицу у мирном поступку исплатио накнаду штете, која је последица саобраћајне незгоде изазване скривљеном радњом туженог АА, који је у алкохолисаном стању управљао аутомобилом у власништву туженог ББ. Тужбени захтев у односу на власника возила усвојен је применом одредби чланова 178., 939., 940. и 941. Закона о облигационим односима и члана 29. Закона о обавезном осигурању у саобраћају. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе ревизије, правилно је одлучено о основаности тужбеног захтева према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, као и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Према чињеницама утврђеним у спору мале вредности, побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. По оцени овог суда, у конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 31.08.2016. године. Вредност предмета спора је 276.001,07 динара и поступак је вођен по правилима о споровима мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, ревизија туженог ББ није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић